

Súd: Krajský súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 13Co/387/2017  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6615217467  
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok  
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6615217467.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a členov senátu Mgr. Janky Benkovičovej a Mgr. Martina Štubniaka, v právnej veci žalobcu TOMA úverová a leasingová, a.s., so sídlom Čadca, Májová 1319, IČO: 36 664 090 proti žalovaným 1/ Y. G. N., narodenému XX.XX.XXXX, bytom U., J. J. XXX, adresa prechodného pobytu Y., P. XX a 2/ T. N., narodenej XX.XX.XXXX, zomrelej XX. XX. XXXX, naposledy bytom U., J. J. XXX, adresa posledného prechodného pobytu Y., P. XX, o zaplatenie 8.947,71 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 8C/458/2015 - 130 zo dňa 23. 06. 2017, takto

### rozhodol:

I. Konanie voči žalovanej 2/ T. N., narodenej XX.XX.XXXX, zomrelej XX. XX. XXXX, naposledy bytom U., J. J. XXX, adresa posledného prechodného pobytu Y., P. XX, z a s t a v u j e .

II. Rozsudok okresného súdu Lučenec č. k. 8C/458/2015 - 130 zo dňa 23. 06. 2017 vo výroku I. , m e n í t a k , ž e ž a l o v a n ý 1/ j e p o v i n n ý z a p l a t i ť ž a l o b c o v i s u m u 8.947,71 Eur a úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy

- 98,31 Eur od 21.12.2012 do zaplatenia,
- 252,84 Eur od 21.01.2013 do zaplatenia,
- 252,84 Eur od 21.02.2013 do zaplatenia,
- 252,84 Eur od 21.03.2013 do zaplatenia,
- 252,84 Eur od 21.04.2013 do zaplatenia,
- 252,84 Eur od 21.05.2013 do zaplatenia,
- 252,84 Eur od 21.06.2013 do zaplatenia,
- 252,84 Eur od 21.07.2013 do zaplatenia,
- 252,84 Eur od 21.08.2013 do zaplatenia,
- 252,84 Eur od 21.09.2013 do zaplatenia,
- 252,84 Eur od 21.10.2013 do zaplatenia,
- 252,84 Eur od 21.11.2013 do zaplatenia,
- 252,84 Eur od 21.12.2013 do zaplatenia,
- 252,84 Eur od 21.01.2014 do zaplatenia,
- 252,84 Eur od 21.02.2014 do zaplatenia,
- 252,84 Eur od 21.03.2014 do zaplatenia,
- 252,84 Eur od 21.04.2014 do zaplatenia,
- 252,84 Eur od 21.05.2014 do zaplatenia,
- 252,84 Eur od 21.06.2014 do zaplatenia,
- 252,84 Eur od 21.07.2014 do zaplatenia,
- 252,84 Eur od 21.08.2014 do zaplatenia,
- 252,84 Eur od 21.09.2014 do zaplatenia,
- 252,84 Eur od 21.10.2014 do zaplatenia,
- 252,84 Eur od 21.11.2014 do zaplatenia,
- 252,84 Eur od 21.12.2014 do zaplatenia,
- 252,84 Eur od 21.01.2015 do zaplatenia,

- 252,84 Eur od 21.02.2015 do zaplattenia,
- 252,84 Eur od 21.03.2015 do zaplattenia,
- 252,84 Eur od 21.04.2015 do zaplattenia,
- 252,84 Eur od 21.05.2015 do zaplattenia,
- 252,84 Eur od 21.06.2015 do zaplattenia,
- 252,84 Eur od 21.07.2015 do zaplattenia,
- 252,84 Eur od 21.08.2015 do zaplattenia,
- 252,84 Eur od 21.09.2015 do zaplattenia,
- 252,84 Eur od 21.10.2015 do zaplattenia,
- 252,84 Eur od 21.11.2015 do zaplattenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Výrok II. rozsudku okresného súdu Lučenec č. k. 8C/458/2015 - 130, zo dňa 23. 06. 2017, o trovách konania m e n í tak, že žalovaný 1/ je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

#### **o d ô v o d n e n i e :**

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd (ďalej tiež „súd prvej inštancie“ alebo „prvostupňový súd“) rozhodol tak, že žalovaní 1/ a 2/ sú povinný spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 8.947,71 Eur a úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy: - 98,31 Eur od 21.12.2012 do zaplattenia, - 252,84 Eur od 21.01.2013 do zaplattenia, - 252,84 Eur od 21.02.2013 do zaplattenia, - 252,84 Eur od 21.03.2013 do zaplattenia, - 252,84 Eur od 21.04.2013 do zaplattenia, - 252,84 Eur od 21.05.2013 do zaplattenia, - 252,84 Eur od 21.06.2013 do zaplattenia, - 252,84 Eur od 21.07.2013 do zaplattenia, - 252,84 Eur od 21.08.2013 do zaplattenia, - 252,84 Eur od 21.09.2013 do zaplattenia, - 252,84 Eur od 21.10.2013 do zaplattenia, - 252,84 Eur od 21.11.2013 do zaplattenia, - 252,84 Eur od 21.12.2013 do zaplattenia, - 252,84 Eur od 21.01.2014 do zaplattenia, - 252,84 Eur od 21.02.2014 do zaplattenia, - 252,84 Eur od 21.03.2014 do zaplattenia, - 252,84 Eur od 21.04.2014 do zaplattenia, - 252,84 Eur od 21.05.2014 do zaplattenia, - 252,84 Eur od 21.06.2014 do zaplattenia, - 252,84 Eur od 21.07.2014 do zaplattenia, - 252,84 Eur od 21.08.2014 do zaplattenia, - 252,84 Eur od 21.09.2014 do zaplattenia, - 252,84 Eur od 21.10.2014 do zaplattenia, - 252,84 Eur od 21.11.2014 do zaplattenia, - 252,84 Eur od 21.12.2014 do zaplattenia, - 252,84 Eur od 21.01.2015 do zaplattenia, - 252,84 Eur od 21.02.2015 do zaplattenia, - 252,84 Eur od 21.03.2015 do zaplattenia, - 252,84 Eur od 21.04.2015 do zaplattenia, - 252,84 Eur od 21.05.2015 do zaplattenia, - 252,84 Eur od 21.06.2015 do zaplattenia, - 252,84 Eur od 21.07.2015 do zaplattenia, - 252,84 Eur od 21.08.2015 do zaplattenia, - 252,84 Eur od 21.09.2015 do zaplattenia, - 252,84 Eur od 21.10.2015 do zaplattenia, - 252,84 Eur od 21.11.2015 do zaplattenia na účet vedený v X. Y., a.s. expozitúra B. číslo účtu IBAN: H XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX SWIFT: X. variabilný symbol XXXXX do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň priznal žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca odôvodnil podanú žalobu tým, že so žalovanými 1/ a 2/ uzavrel zmluvu o úvere č. XXXXX (ďalej tiež „Zmluva“) na základe ktorej čerpali úver vo výške 22.057,34 Eur (660.500 Sk), ktorý sa zaviazali splácať formou mesačných anuitných splátok na účet žalobcu vo výške 223,20 Eur (6.724 Sk), splatnosť jednotlivých splátok úveru dohodli zmluvné strany najneskôr do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Prvá splátka bola splatná dňa 20.12.2007, doba splácania úveru bola dohodnutá na 240 kalendárnych mesiacov od poskytnutia úveru (t.j. 20 rokov). Dohodnutý bol ročný úrok 10,70 % p.a. a úver bol zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorej výlučným vlastníkom je žalovaný 1/. Žalovaní 1/ a 2/ žiadnu splátku nezaplatili včas, v súlade s ustanovením čl. VII ods. 1 Všeobecných obchodných podmienok (ďalej „VOP“) žalobca ako obligačný veriteľ zvýšil úrokovú sadzbu dohodnutého úroku z 10,70 % na 12,70 %, čím sa súčasne zvýšila mesačná anuitná splátka zo sumy 223,20 Eur na sumu 252,84 Eur s účinnosťou od 20.12.2008. Z týchto dôvodov boli žalovaní 1/ a 2/ zaviazaní platiť splátky úveru s účinnosťou od 20.12.2007 do 20.11.2008 po 223,20 Eur mesačne, s účinnosťou od 20.12.2008 po 252,84 Eur mesačne.

3. Prvostupňový súd vo veci vydal platobný rozkaz č. k. 8C/458/2015-25 dňa 15.02.2016, proti ktorému podal žalovaný 1/ odpor. Žalovaný 1/ v podanom odpore tvrdil, že žaloba žalobcu je nedôvodná, lebo výška úroku bola vyčíslená nesprávne a v rozpore s platnými predpismi. Zmluva ktorú uzatvorili, je

zmluvou spotrebiteľskou. Požadovaný úrok je v rozpore s dobrými mravmi a jeho výška je neprijateľne vysoká.

4. Žalobca sa vo vyjadrení k podanému odporu nestotožnil s kvalifikáciou Zmluvy ako spotrebiteľskej pretože podľa ustanovenia § 1 ods. 2 písm. a) zák. č. 258/2001 Z. z. neboli spotrebiteľskými zmluvami zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu, ktorý účel je uvedený v Zmluve ako „na preplatenie účelov spojených s bývaním“. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Okresného súdu Pezinok sp. zn. 36C/25/2012, v ktorom konaní si žalobca uplatňoval nárok na zaplatenie celej sumy úveru voči žalovanému, súd prejudiciálne riešil otázku podľa akého právneho predpisu posúdi zmluvu a pri rozhodovaní vychádzal z ustanovení zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka.

5. Súd prvej inštancie mal po vykonanom dokazovaní za preukázané, že žalovaný 1/ nespochybnil, že dňa 28.09.2007 uzatvoril so žalobcom Zmluvu, na základe ktorej žalobca poskytol žalovaným 1/ a 2/ úver vo výške 22.057,36 Eur (664.500 Sk). Z listinných dôkazov predložených žalobcom mal súd preukázané, že žalovaní 1/ a 2/ nezaplatili žiadnu splátku úveru včas, že žalobca im v dôsledku toho zvýšil úrokovú sadzbu dohodnutého úroku z 10,70 % na 12,70 %, čím sa súčasne zvýšila mesačná anuitná splátka zo sumy 223,20 Eur na sumu 252,84 Eur s účinnosťou od 20.12.2008. V spore preukázal, kedy zaplatili jednotlivé splátky, nepochybné bolo, že poslednú splátku zaplatili dňa 14.06.2008.

6. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 497 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Obchodný zákonník“). Podľa § 273 Obchodného zákonníka, § 263 Obchodného zákonníka, § 265 Obchodného zákonníka a § 232 Obchodného zákonníka. Na vec súd prvej inštancie tiež aplikoval § 502 Obchodného zákonníka a § 503 Obchodného zákonníka.

7. Z vykonaného dokazovania mal prvostupňový súd za preukázané, že žaloba je dôvodná a vyhovel jej v plnom rozsahu. Súd prvej inštancie ako predbežnú riešil otázku platnosti Zmluvy uzavretej dňa 28.09.2007, keďže žalovaný 1/ v odpore proti platobnému rozkazu tvrdil, že ide o zmluvu spotrebiteľskú. Prvostupňový súd dospel k záveru, že Zmluva uzavretá medzi stranami sporu, nie je zmluvou spotrebiteľskou zmluvou, nepochybné je, že ide o poskytnutý úver ako spotrebiteľom, ale ide o Zmluvu o úvere podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Podľa súdu prvej inštancie žalobca v spore preukázal, že žalovaní 1/ a 2/ porušili zmluvnú povinnosť - nezaplatili ani jednu splátku úveru včas. Listinnými dôkazmi preukázal že žalovaní 1/ a 2/ mu dlhujú sumu spolu s úrokom z omeškania z jednotlivých splátok úveru odo dňa splatnosti nasledujúceho po dni splatnosti jednotlivých splátok úveru tak, ako to vyplynulo z výroku rozsudku. Zároveň súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca v spore preukázal dohodu o uznaní dlhu spísanú dňa 15.09.2015 so žalovanými 1/ a 2/ podľa ustanovenia § 558 Občianskeho zákonníka, pričom konštatoval, že hoci bola uzavretá podľa Občianskeho zákonníka, správne mala byť uzavretá podľa ustanovenia § 323 Obchodného zákonníka, keďže inštitút uznania záväzku z dôvodu úplnosti právnej úpravy uznania záväzku v Obchodnom zákonníku. Napriek tomu mal súd preukázané, že je platná, lebo bola uzavretá písomne, uznanie záväzku ako jednostranný právny úkon bol žalovanými 1/ a 2/ adresovaný veriteľov, t.j. žalobcovi a z obsahu úkonu vyplýva, že žalovaní 1/ a 2/ uznali bezpečne identifikovateľný záväzok vo vzťahu k žalobcovi, ktorý vznikol zo Zmluvy o úvere č. XXXXX. Právnym dôsledkom uznania záväzku je vznik vyvrátiteľnej domnienky o tom, že záväzok v čase jeho uznania žalovanými (dlžníkmi) 1/ a 2/ existoval a ďalším dôsledkom uznania záväzku je začatie plynutia novej štvorročnej premlčacej lehoty na uplatnenie nároku na úhradu uznaného záväzku súdnou cestou (ustanovenie § 407 ods. 1 Obchodného zákonníka). Prvostupňový súd navyše poznamenal, že Obchodný zákonník umožňuje uznanie aj premlčaného záväzku, pričom na rozdiel od Občianskeho zákonníka, nevyžaduje dôkaz o tom, že dlžník o premlčaní svojho dlhu vedel.

8. Súd prvej inštancie tiež v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalovaní 1/ a 2/ sú manželia (boli manželia v čase rozhodovania okresného súdu - pozn. odvolacieho súdu), a teda ich povinnosť zaplatiť dlžnú sumu spoločne a nerozdielne vyplýva z ustanovenia § 293 Obchodného zákonníka.

9. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol aplikujúc § 255 ods. 1 a 2 CSP.

10. Proti rozsudku okresného súdu podali v zákonnej lehote odvolanie žalovaní 1/ a 2/. Domáhali sa zrušenia odvolaním napadnutého rozhodnutia a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie.

11. Žalovaní 1/ a 2/ podané odvolanie odôvodnili tým, že súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu vychádza z povrchného posúdenia veci a týmto postupom znemožnil spravodlivý proces. Odvolatelia v podanom odvolaní namietali, že žalobca klame súd v tom, že predmetný úver bol na preplatenie účelov spojených s bývaním, čo podľa žalovaných 1/ a 2/ nie je pravda a súd si to mal všimnúť už v začiatkoch konania, lebo úver so žalovanými 1/ a 2/ so žalobcom sprostredkovala spoločnosť Slovenský bytový servis, s. r. o. na základe príkaznej zmluvy zo dňa 28. 09. 2007, ktorou bol žalobca presne informovaný o účele potrebného úveru, ktorý je špecifikovaný v časti III. Žalovaní 1/ a 2/ majú teda za to, že žalobca ich ako podpriemerných spotrebiteľov uviedol do omylu formuláciou predmetnej zmluvy o úvere č. XXXXX. Slovenský bytový servis, s. r. o., pracoval pre žalobcu za sprostredkovateľskú odmenu. Poukázali na to, že predmetnú zmluvu podpisovali vo finančnej tiesni, čo žalobca formuláciou znenia zmluvy o úvere zneužil v ich osobný a finančný neprospech. Zmluvu o úvere podpísanú medzi nimi a žalobcom mal súd posúdiť ako spotrebiteľskú so všetkými povinnosťami zo strany žalobcu v zmysle Občianskeho zákonníka. Súd tak opomenul prihliadnúť na neprijateľné podmienky v zmluve o úvere. Neoprávnené navýšenie mesačnej splátky z 223,20 Eur na 252,84 Eur odvolatelia hodnotia ako neoprávnený finančný prospech pre žalobcu. Vyčíslenia a súhlas žalobcu s predčasným splatením úveru, keď ku dňu 07. 12. 2010 bola nesplatená istina vo výške až 21.298,58 Eur, teda po troch rokoch platenia iba 858,76 Eur menej ako požičaná istina vo výške 22.057,34 Eur. Jedná sa o nepresné finančné informácie žalobcu podávané žalovaným aj príslušnému súdu o amortizovaných parametroch istín. Žalovaní 1/ a 2/ v podanom odvolaní tiež namietali, že súd nepreveril ani správnosť číselných údajov v dohode o uznaní dlhu, ktorú museli žalobcovi podpísať. Súd tak opomenul prihliadnúť aj na znenie ust. § 54 Občianskeho zákonníka, v ktorom je uvedené, že v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa výhodnejší. Navyše, Civilný sporový poriadok zaviedol, že dôkaznú iniciatívu za slabšiu stranu môže prevziať súd, ktorý za túto stranu zabezpečí dôkazy vo vlastnej réžii. Žalovaní 1/ a 2/ sú presvedčení, že súd si zľahčil posúdenie tejto právnej veci, čím ich sám súd a jeho súdni úradníci uvádzajú do ďalších finančných problémov.

12. Žalobca v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny. Žalobca má za to, že súd riadne vykonal dokazovanie na základe predložených dôkazov a výsluchom sporových strán, dôkladne sa so všetkými dôkazmi oboznámil a vyhodnotil ich správne, teda právny stav podľa rozsudku je v súlade so stavom skutkovým. Poukázal na to, že žalovaní 1/ a 2/ si vlastne refinancovali tri úvery, resp. ich spojili do jedného, čo však nedokazuje finančnú tieseň. Samotná existencia dlhov ešte neznamená finančnú tieseň.

13. Na vyjadrenie žalobcu k podanému odvolaniu reagoval žalovaný 1/ odvolacou replikou, v ktorej okrem iného oznámil, že žalovaná 2/ dňa 09. 09. 2017 zomrela. Žalovaný 1/ v replike uviedol, že žalobca zámerne nepredložil dôkazy, o ktoré cestou súdu žiadal. Vyjadril záujem uhradiť odplatu za poskytnutie úveru v plnom rozsahu platnej legislatívy. Zopakoval, že zmluva so žalobcom bola podpísaná pod finančným a časovým nátlakom. Žalovaný 1/ má za to, že predmetnú zmluvu je možné považovať za bezúročnú a bez poplatkov, nakoľko v čase uzavretia zmluvy bola zákonná povinnosť žalovaného v súvislosti s predmetným úverom dodržiavať Zákon o ochrane spotrebiteľa.

14. Na odvolaciu repliku reagoval žalobca odvolacou duplikou, v ktorej opätovne navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny. Žalobca považuje dôvody odvolanie za vágne a v plnom rozsahu súhlasí s rozhodnutím súdu prvej inštancie. Žalovaný 1/ úplne bez dôvodu osočuje žalobcu z úžery. Žalobca v rámci konania predkladal výšku úrokov i maximálnu výšku odplaty, žiadne z vyjadrení žalovaného 1/ sa teda nezakladá na pravde. Žiadnym dôkazom žalovaný 1/ svoje tvrdenie nedokázal a jeho tvrdenia nemajú ani zákonnú oporu.

15. V priebehu odvolacieho konania odvolací súd zistil, že žalovaná 2/ dňa XX. XX. XXXX zomrela.

16. Dedičské konanie po žalovanej bolo vedené Okresným súdom Lučenec pod sp. zn. 2D/403/2017 a uznesením zo dňa 27. 12. 2017 bolo dedičské konanie zastavené podľa § 187 ods. 1 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP), pretože poručiiteľka nezanechala žiaden majetok. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22. 01. 2018.

17. Podľa § 61 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej v texte len CSP), procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

18. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

19. Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

20. Podľa § 460 Občianskeho zákonníka, dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiteľa.

21. Podľa § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady spojené s pohrebom poručiteľa a za poručiťelove dlhy, ktoré na neho prešli poručiťelovou smrťou.

22. Podľa § 63 ods. 1 CSP, ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať.

23. Podľa § 63 ods. 2 CSP, v konaní súd pokračuje najmä vtedy, ak ide o majetkový spor. Súd rozhodne, že v konaní pokračuje s dedičmi strany, prípadne s tými, na ktorých podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to len čo sa skončí konanie o dedičstve.

24. V zmysle § 161 ods. CSP je súd povinný v každom štádiu konania prihliadať na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania). Medzi základné procesné podmienky konania patrí aj spôsobilosť byť účastníkom konania, teda mať procesné práva a povinnosti, ktoré zákon účastníkom priznáva alebo ukladá. Jej predpokladom je hmotnoprávna subjektivita vo význame spôsobilosti na práva a povinnosti podľa hmotného práva. Hmotnoprávna spôsobilosť mať práva a povinnosti zaniká smrťou fyzickej osoby, prípadne jej vyhlásením za mŕtveho (§ 7 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka).

25. V priebehu konania bolo súdom zistené, že žalovaná 2/ T. N., nar. XX. XX. XXXX, dňa XX. XX. XXXX zomrela. Dedičské konanie po nej bolo vedené na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 2D/403/2017, ktorý uznesením zo dňa 27. 12. 2017, právoplatným dňa 22. 01. 2018, konanie podľa § 187 ods. 1 CMP zastavil, nakoľko nezanechala žiaden majetok. Keďže žalovaná 2/ v priebehu konania zomrela, čím stratila spôsobilosť byť účastníkom konania, súd podľa § 63 ods. 1, 2 CSP posúdil, že ide o majetkovú vec a v konaní by mohol pokračovať s dedičmi žalovanej 2/. Vzhľadom na skutočnosť, že dedičské konanie bolo zastavené pre nemajetnosť žalovanej 2/, teda prípadní jej dedičia nevstúpili do žiadnych práv a povinností poručiťelky, pretože bola nemajetná. Preto súd postupom podľa § 161 ods. 2 CSP konanie voči žalovanej 2/ zastavil, keďže nie je splnená jedna z procesných podmienok konania, a to spôsobilý účastník konania na strane žalovanej 2/, keďže táto zomrela a jej práva a povinnosti neprešli na žiadneho právneho nástupcu (dediča).

26. Preto odvolací súd výrokom I. tohto rozsudku vyslovil, že konanie voči žalovanej 2/ T. N., nar. XX. XX. XXXX, zomrelej dňa XX. XX. XXXX, naposledy bytom U., J. J. XXX, adresa posledného prechodného pobytu Y., P. XX, zastavuje.

27. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu podľa § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil, z nasledovných dôvodov:

28. Dôvodom pre zmenu odvolaním napadnutého rozsudku nebolo podané odvolanie, ale dôvodom bola tá skutočnosť, že odvolací súd konanie voči žalovanej 2/ T. N., nar. XX. XX. XXXX, zomr. XX. XX. XXXX, zastavil. Pretože odvolaním napadnutým rozsudkom bola žalovaným 1/ a 2/ uložená povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 8.947,71 Eur spolu s úrokom z omeškania 8,754% ročne zo súm tak, ako sú uvedené v odvolaní napadnutom rozsudku, odvolací súd musel pristúpiť k zmene odvolaním napadnutého rozsudku a uložiť povinnosť zaplatiť sumu 8.947,71 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo súm tak, ako sú uvedené vo výroku tohto rozsudku len žalovanému 1/.

29. Napriek tomu, že odvolací súd zmenil odvolaním napadnutý rozsudok, po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvostupňového súdu konštatuje, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne. Žalovaní v odvolaní neuviedli žiadne skutočnosti, okolnosti alebo argumenty, ktoré by neboli predmetom skúmania prvostupňového súdu a s ktorými by sa prvostupňový súd pri rozhodovaní a pri jeho odôvodnení náležite nevysporiadal.

30. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia napriek tomu, že došlo k zmene odvolaním napadnutého rozhodnutia, poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty žalovaných uvedené v odvolaní.

31. Pokiaľ žalovaní v podanom odvolaní namietali, že v danom prípade si mal súd prvej inštancie všimnúť, že nejde o úver na bývanie, tak túto odvolaciu námietku považuje odvolací súd za nepodstatnú. Je nesporné, že v danom prípade nejde o spotrebiteľský úver, nakoľko v zmysle § 1 ods. 2 písm. e) zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom ku dňu podpisu predmetnej úverovej Zmluvy, sa tento zákon nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru do hodnoty Sk zodpovedajúcej 200,- Eur a nad hodnotu Sk zodpovedajúcej 20.000,- Eur. V konaní nebolo sporné, že žalovaným 1/ a 2/ bol poskytnutý úver vo výške 22.057,36 Eur (664.500,-Sk). Z uvedeného teda vyplýva, že v danom prípade sa nemôže jednať o spotrebiteľský úver, keďže hodnota poskytnutého úveru prevyšovala sumu 20.000,-Eur.

32. Ani ďalšie námietky uvádzané žalovanými v podanom odvolaní, odvolací súd nemohol považovať za spôsobilé privodiť zmenu rozhodnutia v prospech žalovaných, resp. v prospech t. č. žalovaného 1/.

33. Pokiaľ žalovaní namietali, že v jeden deň uzatvárali príkaznú zmluvu a aj zmluvu o úvere, táto odvolacia námietka vo vzťahu k predmetu konania je podľa názoru odvolacieho súdu irelevantná tak isto, ako aj námietka, že uzatvárali zmluvy vo finančnej tiesni. V tomto smere musí odvolací súd konštatovať, že zo strany žalovaných 1/ a 2/ došlo k uznaniu dlhu, a to dňa 15. 09. 2015, keď uznali dlh čo do výšky 28.864,49 Eur, z čoho na omeškaných splátkach úveru predstavovala suma 8.189,19 Eur, na istine po splatnosti 18.807,92 Eur a na úrokoch z omeškania 1.867,38 Eur.

34. Taktiež ďalšia námietka týkajúca sa zvýšenia splátok zo sumy 223,20 Eur na sumu 252,84 Eur s účinnosťou od 20. 12. 2008 nie je namieste. Zvýšenie splátok v prípade porušenia povinností vyplývajúcej zo Zmluvy, mali zmluvné strany v zmluve o úvere upravené v čl. IV. bod 9. Zmluvy o úvere s odkazom na Všeobecné obchodné podmienky. Preto táto námietka žalovaných 1/ a 2/ nie je dôvodná.

35. Žalovaní v podanom odvolaní nešpecifikovali v čom považujú finančné informácie za nepresné. Len všeobecné konštatovanie, že nemali presné finančné informácie, nie je možné túto odvolaciu námietku vyhodnotiť ako námietku, ktorá by bola dôvodom pre zrušenie alebo pre zmenu odvolaním napadnutého rozhodnutia v prospech žalovaných (t. č. žalovaného 1/).

36. V neposlednom rade je nedôvodná aj námietka žalovaných, že súd nepreveril správnosť údajov v uznaní dlhu. Čo konkrétne mali na mysli žalovaní 1/ a 2/ bližšie neuviedli. V tomto smere však musí odvolací súd znova zdôrazniť, že žalovaní 1/ a 2/ dňa 15. 09. 2015 uznali dlh čo do výšky 28.864,49 Eur a následne na pojednávaní konanom dňa 23. 06. 2017 žalovaný 1/ opätovne uviedol, že uznáva nárok žalobcu čo do základu a výšky, a že kvôli tomu podpísal aj dohodu o uznaní dlhu.

37. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd preto pristúpil čisto len k formálnej zmene odvolaním napadnutého rozsudku a rozsudok okresného súdu zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

38. Pretože odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie, zároveň rozhodol aj o náhrade trov konania a to tak, že zmenil odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu aj vo výrokoch o trovách konania a to tak, že žalovaný 1/ je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

39. O nároku na náhradu trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP, podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie v spojení

s § 396 ods. 2 CSP, podľa ktorého, ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a v spojení s § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Nakoľko rozhodnutím odvolacieho súdu konanie v prejednávanom spore končí a súčasne odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie, bol odvolací súd povinný rozhodnúť o nároku na náhradu trov celého konania. V konaní bol žalobca v celom rozsahu úspešný. Žalobcovi teda patrí náhrada trov konania v rozsahu 100%. O samotnej výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

40. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).  
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).